Să-Ţi recunosc, Isuse glasul,
din mii de glasuri pe pământ,
/: nimic să nu-mi abată pasul,
din calea sfântului Cuvânt! :/

Şi cât de neagră-ar fi furtuna,
ce marea vieţii-ar frământa,
/: Tu dă-mi lumină totdeauna,
să recunosc Fiinţa Ta!... :/

Căci glasul Tău, Fiinţa-Ţi dragă,
îmi e deajuns în orice greu,
/: acum şi-n veşnicia-ntreagă,
Tu să-mi rămâi, doar Tu, al meu! :/